

Mit liv som dyr er Charles Fosters underfundige projekt om at afsøge og undersøge sin egen indlevelsessevne i dyrenes livsverden. Han er på samme tid naturvidenskabsmand og filosof og inddrager lige dele videnskabelige fakta, lomme filosofiske betragtninger og egne "feltstudier". Særligt sidstnævnte feltstudier er givetvis, hvad der kommer til at sælge billetter, når filmen – der aktuelt produceres – kommer i biografene.

Bogen er opdelt i kapitler, der hver tager udgangspunkt i et af fem dyr: grævlingen, odderen, ræven, kronhjorten og mursejleren. For hvert dyr har Foster forsøgt sig med forskellige feltstudier, hvor han på egen krop søger at opleve – og dermed komme tættere ind på – dyrenes livsverden. Feltstudierne indebærer alt fra forfatterens lange ophold i en bregneforet jordhule et sted i Sydengland til lange dage og nætter plaskende i Sydenglands floder, mens han vender stenene på bunden med næsen. Han bruger mange uger i Londons gader og gyder på at spise skrald og sove i motorvejsrabatten ligesom byens ræve. Hans jagtoplevelser udgør sammen med mudderbadning i en skovsump hans feltmateriale om Englands kronhorte. Lange eftermiddage på havebænken med øjnene mod himlen, store mundfulde af småinsekter og flyvture i paraglider bringer ham tilnærmelsesvis tættere på mursejlerne.

Der er ingen gennemgående systematik i, hvordan Foster undersøger og beskriver de forskellige dyr. Dette opleves især i begyndelsen ganske forvirrende, særligt foranlediget af, at han i indledningen gør sig mange metodiske betragtninger. Betragtningerne giver et indtryk af en tilstræbt videnskabelig metodik i studierne og med bogen, hvilket man dog snart finder ud af ikke er tilfældet – og heldigvis for det.

Når det særligt er feltstudierne, der kan sælge billetter, skyldes det, at det netop er gennem dem, at det bliver tydeligt, hvor mærkelig Charles Foster egentlig er. Det er sagt med udelt velvilje og er egentlig ganske heldigt, givet at *Mit liv som dyr* allermest handler om ét menneske: Charles Foster. Havde han ikke været helt så sær i sine undersøgelser, havde bogen ikke været nær så særpræget og interessant.

Når bogen i bund og grund handler om Charles Foster, er det påfaldende, at man aldrig direkte møder personen Charles Foster i bogen. I stedet bliver dyrene – gennem feltstudierne og de videnskabelige og folkelige betragtninger omkring dem – på sin vis proxyer for Fosters udforskning af sig selv og sin evne til at relatere sig til ikke blot dyr, men også mennesker. Et proxyforhold, han også selv antyder i nogle af bogens allersidste linjer.

Det er muligvis en arbejdsskade, at jeg først for alvor fandt bogen interessant, da den for mig gik fra at være en undersøgelse af dyr til en undersøgelse af en person. Andre vil helt givet finde det anderledes – og der har bogen da bestemt også noget tilbyde – omend andre bøger vil kunne give et grundigere indblik i grævlingers liv og levned.

Mit liv som dyr er ikke noget stort litterært værk, og sproget er – som forfatteren selv fremhæver – undervejs oftere en hindring for bogens budskab end et hjælpemiddel. Men det er også en finurlig og underfundig bog om en mærkelig og interessant mand, der gør mærkelige og interessante ting. Om det er nok for dig, skal jeg ikke kunne sige, men for mig har det været et godt bekendtskab.

Af Kristoffer Levinsen, psykolog, cand.psych.

